

Poble	Segudet
Parròquia	Ordino
Adreça	Camí dels Fargaires
Tipus de bé:	Casa, eres i colomer
Estil	Arquitectura popular
Datació	S. XVI-XVII
Secció a l'inventari general	Segona, béns immobles inventariats
Classificació	Altres
Data protecció	2010-07-28

Descripció La casa Blanca de Segudet constitueix un dels exemplars més rellevants de l'arquitectura vernacular d'Andorra, per la seva antiguitat, el grau d'autenticitat amb què s'ha conservat i els elements decoratius de què disposa tant a l'exterior com a l'interior.

La casa pairal està acompanyada d'una sèrie d'annexos: un colomer, dues eres i altres coberts organitzats a l'entorn d'un pati.

L'habitatge pròpiament dit és un edifici de planta rectangular, dues crugies i coberta a dos vessants amb un ràfec suportat per tornapuntes decorades. La façana principal, orientada al sud-oest, està arrebossada (d'aquí el nom de la casa) i destaca per la decoració que emmarca les finestres amb un enlluït blanc dibuixant creus per sobre el marc d'aquestes. També és interessant una de les finestres, amb una T invertida a la part superior del bastiment, amb la fusteria decorada amb incisions, i que respon a un model característic de les cases més antigues.

A l'interior, la casa s'estructura en una planta baixa, un pis i un cap de casa. Hi trobem una sèrie d'elements de gran valor: els festejadors a la cara interior de les finestres, típics de les cases antigues, l'escala de dos trams amb la fusteria totalment decorada amb motius propis de l'art popular, la pica de pedra amb la llinda també decorada, traces de pintura mural, i la cuina de caixa que és un dels pocs, sinó l'únic, exemplars de cuina d'aquestes característiques que es conserva. En general, l'organització de l'interior i dels elements referits tenen uns trets comuns amb d'altres edificis construïts amb anterioritat al segle XVIII.

La datació que se'n deriva coincideix amb la història de l'edifici i la família que el va ocupar.

La casa Blanca és una de les cases més antigues de la parròquia d'Ordino i d'Andorra en general. Els primers propietaris de la casa van ser la família Call, de Segudet (hi havia dues cases amb el mateix nom). La primera referència documental d'aquesta família és del primer quart del segle XIII. A finals del segle XVI es va passar a denominar cal Jaumet a causa del matrimoni d'una pubilla. A la primera meitat del segle XVII ens apareix com una de les cases preeminents de la parròquia, i el seu propietari arriba a ocupar el càrrec de cònsol.

Les activitats econòmiques principals eren l'agricultura i la ramaderia, complementades amb el comerç de bestiar oví i llana. A mitjans segle les operacions comercials es van girar en contra del darrer propietari, Jaume Pal, que va morir deixant un important deute. Per poder-lo liquidar els seus marmessors testamentaris van haver de posar a la venda el patrimoni de cal Jaumet, inclosa la casa, que va passar a ser propietat de Guillem Areny (actual casa d'Areny-Plandolit), d'Ordino. Cal Call (o cal Jaume) va deixar d'existir com a família i a partir de llavors ja no se'n troben referències a la documentació comunal o eclesiàstica. La casa va ser emprada pels Areny com una masoveria, i amb el temps se la va conèixer com la casa Blanca. Això va fer que no s'hi practiquessin reformes importants i ha afavorit que l'edifici hagi arribat fins a nosaltres tal com era al segle XVII, sense canvis que n'hagin modificat la fesomia de forma rellevant.

Edicte d'inclusió a l'Inventari general del patrimoni cultural d'Andorra